

[Honoré.]

nogle nye mennesker ind, der slet ikke kender de særlige problemer, som disse virksomheders specialiserede ansatte, som er inde i et sagsområde, er i stand til at løse.

Jeg mener, altså, at dette forslag er alt for lidt gennemarbejdet, at det rummer en hel række problemer, men vi er da interesseret i at arbejde med det i udvalget og få disse problemer draget frem.

Ib Christensen (DR):

Som forslagsstillerne selv gør opmærksom på det, er der her tale om et indgreb i organisationernes forhandlingsrettigheder. Det kan tilføjes, at det er endda et ret så drastisk indgreb i organisationernes forhandlingsrettigheder. Da retsforbundet er modstander af sådanne indgreb, går vi netop af denne grund imod dette forslag, da vi ikke mener, at det tilkommer statsmagten at blande sig i organisationernes frie forhandlingsrettigheder, således som der her i allergroveste omfang er tale om.

Dernæst kommer, som ministeren jo allerede har antydnet, at det er umådelig vanskeligt – jeg vil tilføje, at det i praksis vil være næsten umuligt – at kontrollere en sådan lovgivning. Endelig kan den i det omfang, den overhovedet bliver efterlevet eller kan kontrolleres, virke temmelig ødelæggende for virksomheder, der har et midlertidigt eller øjeblikkeligt overarbejdsbehov. Hvad med f. eks. skibsbesætninger? Der kan nævnes en lang række andre eksempler på, hvor uhensigtsmæssigt et sådant forbud vil virke.

Det højeste, vi kan eller bør gøre fra folketingets side, er, at vi opfordrer arbejdsmarkedets parter til at enes om begrænsning af overarbejde. Så kan man håbe, at de kan finde ud af det, og det tror jeg godt de kan. Vi skal i hvert fald ikke blande os i disse aftaleanliggender.

Når det drejer sig om den offentlige sektor, så kan der derimod, som også ministeren gjorde opmærksom på det, gennemføres begrænsninger af overarbejde. Det er jo sket inden for dele af den offentlige sektor. Man kunne nævne endnu en sektor, sundhedssektoren, hvor der i høj grad kunne være behov for en begrænsning af overarbejde ved oprettelse af nye stillinger, der ikke bliver økonomisk belastende for det offentlige, sammenlignet med de overarbejdspenge, man må betale i dag. Der er altså stadig væk noget inden for det offentlige,

der kan gøres med hensyn til at begrænse overarbejde dér, men der er også områder inden for det offentlige, hvor det ikke vil være særlig praktisk at begrænse et midlertidigt overarbejdsbehov el. lign.

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelse af dette forslag, men må gå imod forslaget, som vi ikke af de grunde, jeg her har nævnt, kan acceptere.

Kurt Hansen (VS):

Rent principielt kunne vi godt støtte et sådant forslag om, at man fra folketingets side greb ind ved at lave et forbud imod overarbejde. Der kunne også være andre ting; der kunne være akkordarbejde, som hr. Bolvig nævnte. Det vil vi gøre ud fra den betragtning, at dette her med de frie forhandlinger på arbejdsmarkedet, det har vi fremført flere gange, er en illusion, så længe man har en forligsmandslov, så længe man har staten til at intervenere hele tiden under forhandlingsforløbet. Det drejer sig både om de specielle og de generelle overenskomstforhandlinger.

For det andet viser det sig, at lønarbejderne har rejst dette krav ude på arbejdspladserne. Det er jo ikke sådan, at dette med overarbejdet er noget, man har hittet på fra folketingets side, en bestemt økonomisk politik eller noget sådant. Det er et krav, som folk i tusindtal har rejst ude på arbejdspladserne og i fagforeningerne, så man kunne måske undre sig en lille smule over, at det ikke var med i det, der i de seneste dage er blevet fremhævet som arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan. Hvis der er noget, der er blevet diskuteret og fremsat resolutioner om på arbejdspladser og i fagforeninger, så er det et krav som dette. Så det savner jeg i hvert fald dér.

Jeg synes også, at man skal lade være med at se spørgsmålet om overarbejde udelukkende som en faktor i bekæmpelsen af arbejdsløsheden eller et forsøg på at nedbringe arbejdsløsheden. Det er jo rigtigt, som det er nævnt i bemærkningerne her, at overarbejde også har meget at gøre med arbejdsmiljøet, og det har folketinget overhovedet ingen skrupler over for at lave lovgivning om, så den er altså mere end snævert ensidig på den måde, at det er et overenskomstspørgsmål. Det er i lige så høj grad et arbejdsmiljøspørgsmål.

Nu har jeg udtalt en generelt positiv holdning over for det, som jeg ville opfatte som princippet; jeg gik imod overarbejde, men jeg